

Άρθρο Μ. Μπαλαούρα στην Εφημερίδα των Συντακτών : «Παιχνίδι συλλογικό, άμυνα, επίθεση, σκοράρισμα»*

Συντάκτης:

*Γεράσιμος (Μάκης) Μπαλαούρας***

Από την πρώτη μέρα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ άρχισε ένας πρωτοφανής πόλεμος, τουλάχιστον μετά τη μεταπολίτευση, με όλα τα διαθέσιμα (και εφευρισκόμενα) μέσα του ιστορικού μπλοκ της διαπλοκής, της διαφθοράς, του πελατειακού κράτους, της δήλωσης του εθνικού πλούτου.

Οι μοναδικοί κληρονόμοι της χώρας, παλιά κόμματα και ΜΜΕ, όπως θέλουν να αισθάνονται, δεν ορρωδούν προ ουδενός. Στη λυσσασμένη προσπάθειά τους δεν διστάζουν να σκυλεύουν τους νεκρούς, κατασκευάζοντας ειδήσεις, παρουσιάζοντας φωτογραφίες καμένων ανθρώπων για να διεγείρουν τα συναισθηματικά αντανάκλαστικά της κοινής γνώμης.

Αυτό καθαυτό το γεγονός των δεκάδων νεκρών είναι τρομακτικό. Και πρέπει να μας κάνει να αποτιμήσουμε βαθύτερα τις ανεπάρκειες και υστερήσεις του κρατικού μηχανισμού, τον οποίο κληρονομήσαμε με όλες τις παθογένειες και, παρότι δεν γίνεται μέσα σε τριάμισι χρόνια και μάλιστα με τη μνημονιακή επιτροπεία, να αλλάξουμε ριζικά, δεν μπορεί να συνεχίσουμε ακολουθώντας μια κακή παράδοση δεκαετιών.

Αν αποτιμήσει κανείς την παλαιότερη τραγωδία της Ηλείας του 2007, όπου, σε μια αγροτική περιοχή εκτός αστικού πυκνοδομημένου ιστού, οι φωτιές έκαψαν 147 χωριά, 1.500 σπίτια, 268.834 εκτάρια γης και άφησαν πίσω τους 63 νεκρούς, στο τέλος θα δει ότι μετά από εκείνη τη μεγάλη συμφορά δεν σημειώθηκε ούτε μία σημαντική αλλαγή στο διάστημα μεταξύ 2007-2014 στον κρατικό μηχανισμό.

Αυτό που θα κάνει τη διαφορά με το σημερινό εξίσου τραγικό γεγονός και τη σημερινή κυβέρνηση,

είναι αν θα αποδειχθεί αποφασισμένη και ικανή να αλλάξει όσα χρειάζεται να αλλάξουν, ώστε να μην επαναλαμβάνεται με τραγικό τρόπο η ιστορία.

Αναστοχαζόμενος τη στρατηγική της Ν.Δ. και των φίλιων προς αυτήν δυνάμεων διείδα ομοιότητες με τη στρατηγική του πολέμου κινήσεων, δηλαδή στρατηγική της εφόδου για την ανακατάληψη της χαμένης διακυβέρνησης. Περίεργο γεγονός ότι η Ν.Δ., υπό τον Κυρ. Μητσοτάκη, υπερβαίνοντας τον θεσμικό της ρόλο ως αντιπολίτευσης, αντιγράφει την μπολσεβίκικη τακτική του «πολέμου ελιγμών».

Ο Γκράμσι, ο θεμελιωτής της διάκρισης του πολέμου κινήσεων και πολέμου θέσεων, θα αισθανόταν άβολα με μια τέτοια βλάσφημη συσχέτιση.

Ομως επειδή η Ν.Δ. αποκρύβει τις καταδικασμένες από τον ελληνικό λαό νεοφιλελεύθερες θέσεις της, δεν μπορεί να εισέλθει στο πεδίο του πολέμου θέσεων. Γιατί αυτή η στρατηγική προϋποθέτει, σύμφωνα με τον μεγάλο μαρξιστή, «να καταστρέψει τα οχυρωματικά έργα» που περιβάλλουν το κράτος, δεδομένου ότι τα οχυρωματικά αυτοί τα έφτιαξαν, οι ίδιες αυτές αστικές δυνάμεις. Αρα τι απομένει σε αυτή; «Γιούργια στον ταβλά με τα κουλούρια».

Σύμφωνα με τον Γκράμσι, η εργατική τάξη οφείλει να κατακτήσει συνολικά την ηγεμονία, μέσω του πολέμου θέσεων, με στόχο τη σταδιακή αποδυνάμωση της ιδεολογικής, πνευματικής, πολιτιστικής και αξιακής ηγεμόνευσης της αστικής τάξης επί της κοινωνίας. Η αστική ηγεμονία εκφράζεται με τον πολιτικό και οικονομικό έλεγχο, αλλά και την ικανότητά της να προβάλλει τη δική της κοσμοθεωρία ως «λογική» και «φυσική», οδηγώντας την κοινωνία σε μια «ενεργό συναίνεση».

Ο Γκράμσι όπως και άλλοι διανοητές (Χομπς, Σπινόζα, Μαρξ) υπήρξαν αναλυτές του έργου του Μακιαβέλι.

Μία από τις εμβληματικές λέξεις του «Ηγεμόνα» είναι η *virtu*. Η λέξη *virtu* καταδεικνύει τη δύναμη, την ικανότητα δράσης, την επιτηδειότητα.

Ο πολιτικός αγώνας, όμως, εξαρτάται επίσης και από τις αιφνίδιες μεταβολές των καταστάσεων. Αυτό το τυχαίο, ο Μακιαβέλι το αποκαλεί *fortuna*, οι τυχαίες και μεταβαλλόμενες περιστάσεις.

Η τέχνη της πολιτικής, επομένως, ασκείται όταν τα δεδομένα αλλάζουν. Ο Μακιαβέλι, δηλαδή, προτείνει μια θεωρία της δράσης: ούτε πλήρως κυρίαρχη, γιατί η τύχη ματαιώνει τα σχέδιά μας, ούτε παντελώς αδύναμη, γιατί τα σχέδιά μας προσαρμόζονται για να αντιμετωπίσουν τα τυχαία

γεγονότα.

Και εδώ πρέπει να στοχαστούμε αν είμαστε ικανοποιημένοι από τις προσπάθειες κόμματος και κυβέρνησης να προωθήσουν δομικές τομές, που θα οδηγούν στην κατάκτηση της ηγεμονίας.

Κατά τη γνώμη μου, με κάποιες εμβληματικές εξαιρέσεις, δεν πρέπει να είμαστε. Απουσίασαν, παρά το αριστερό πρόσημο σε πολλούς τομείς, οι ριζοσπαστικές ρήξεις στους θεσμούς και στη λειτουργία του κράτους.

Το διάστημα της διακυβέρνησής μας είναι ικανό για το κόμμα και την κυβέρνηση να διεκδικήσει την ηγεμονία, με την γκραμσιανή σημασία της. Να εφαρμόσει τη στρατηγική του πολέμου θέσεων, που κατά τη γνώμη μου ισχύει πολύ περισσότερο, και στη φάση αυτή, δεδομένου ότι όπως επανειλημμένα έχει λεχθεί, δεν πήραμε την εξουσία.

Με σχέδιο, τόλμη, αποφασιστικότητα και όραμα ανασυγκροτώντας τις κοινωνικές συμμαχίες της.

Τότε, όχι μόνο θα κερδίσει θριαμβευτικά τις εκλογές, αλλά, κυρίως, θα καταγραφεί ιστορικά ως η δύναμη εκείνη που άλλαξε τον ρου της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδας αλλά και της Ευρώπης.

*Φράση του Ερίκ Καντονά, του θρύλου της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, με αφορμή το φιλμ του Κεν Λόουτς «Αναζητώντας τον Ερικ»

***βουλευτής Ηλείας ΣΥΡΙΖΑ, πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων*

Πηγή : <http://www.efsyn.gr/arthro/paihni-di-syllogiko-amyna-epithesi-skorarisma>